

Een driepoot in drie stappen

Hennes Claassen

Al langer was ik gefascineerd door de driepootladders die in de fruitteelt worden gebruikt. Jaren terug zag ik op een Belgische tuinmarkt zo'n ding staan en sinds die tijd lieten ze me niet meer los. Was het omdat ik ooit uit een perenboom ben gevallen en het onhandige gedoe met een "normale" ladder maar al te goed kende? Of was het omdat ik als tweepoter geboren ben een derde poot me erg handig leek?

Ik had de aluminium Tripod ladder op het verlanglijstje gezet bij de Vrienden van Berbice en kreeg toestemming om hem aan te schaffen. Henny van der Wilt heeft er op Sypesteyn ervaring mee en op mijn vraag welke lengte ik dan het beste kon nemen kwam het antwoord: 'Altijd de langste nemen, want een ladder of trap is altijd te kort'. Mede omdat ik achter de oranjerie van Berbice een hoogstamboomgaard heb aangeplant leek dat de beste oplossing. De bestelling werd geplaatst.

Zonder 'track and trace' pardoes afgeleverd

Enige onhandigheid van de vervoerder, track en trace kenden ze niet, maakte dat het ding er ineens stond. Door de verpakking heen had ik al snel in de gaten dat de onderste trede helaas gebroken was, dus die kon terug.

Een gebroken trede

Na overleg met de leverancier kwam trap nummer twee. De langste maat was er niet meer en omdat ik geen zin had om te wachten op een nieuwe zending uit Japan (jullie weten hoe het is sinds het containerschip de Evergreen dwars in het Suezkanaal lag), ging ik voor een maatje kleiner. We hadden afgesproken om het in één zending te gaan regelen. Ruim een maand later werd ik 's ochtends vroeg door een gestreste chauffeur gebeld die met ladder nummer twee voor het hek stond. Nummer één stond nog in de Oranjerie en ik woon 20 minuten van Berbice. Dat was voor hem te lang en na overleg met zijn baas ging hij verder en zou aan het eind van zijn rit nummer één ophalen. Op Berbice aangekomen bleek dat nummer twee totaal verwrongen, m.i. total loss, was afgeleverd. Wat ze er onderweg mee gedaan hebben mag Joost weten, maar deze ging het eveneens niet worden.

Totaal verwrongen

Deze werd het ook niet

De leverancier werd er natuurlijk ook niet goed van en zelf was ik er inmiddels wel klaar mee. Omdat er

nog een ongeschonden ladder op voorraad was, besloot ik dan maar om zelf beide beschadigde ladders terug te brengen en nummer drie veilig naar Berbice te vervoeren. 'Iemand moet het doen', om met van Gaal te spreken. De vervoerder werd geïnstrueerd om het vervoer terug af te blazen en plan drie werd in gang gezet. Het aanbod van de Berbice-voorzitter om het plan op het dak van zijn bus uit te voeren was beter dan mijn eigen idee met een boottrailer, en aldus geschiedde.

Het kostte ons beiden een dag, maar we hebben onderweg lekker bijgepraat. De heer Goossens, van de Buxus- en Taxuskwekerij vlakbij Gent en een vakman zoals we hem graag zien, bleek door dit gedoe behoorlijk aangeslagen en was blij met mijn oplossing. Ladder nummer drie staat inmiddels strak en wel klaar voor veelvuldig snoeiwerk. De moraal: laat nooit een trap, ladder of ander kwetsbaar materiaal door een standaard koerier bezorgen.

Klaar om te snoeien